

RECENZIÓK
A NAGYVILÁGBÓL
2014

RECENZIÓK A NAGYVILÁGBÓL

Jönnek, látnak – meg vannak győzve

„A Magyar Állami Operaház *Vérmász* produkciója magával ragadott. Az énekesek kivétel nélkül a csúcson telkesítettek zeneileg és színészileg is.”

Prof. Anthony Ogun (*Opera Now*, Egyesült Királyság)

„Harangozó Gyula mesterműve, Delibes *Coppeliája* oly becsben áll, mintha koronaékszereket vennének elő és adnának át. Ismét egy este az Operaházban, amikor álom és valóság a tágas környezetben elkezdenek összeolvadni és a látogatók a mesterséges múlt sodrásába kerülnek, ahonnan soha többet nem akarnak felébredni.”

Dieter Topp (*Kulturforum Europa*, Németország)

„A gyerekek hihetetlenül érzékenyen reagálnak a színpadi összhang és az időzítés hibáira. A *Hófehérkével* a Magyar Nemzeti Balett fényesen kiállta ezt a nehéz próbát. A koreográfia inkább a családi élményt részesíti előnyben, mint az eredetiséget, ezért minden részlet jól kigondolt, finoman elhelyezve a díszletben, így a két és fél órás előadás még a gyerekek számára is izgalmas marad.”

Isabelle von Neumann-Cosel (*Der neue Merker*, Ausztria)

„A *Jenőfa* egyszerű, de jelképekben gazdag és stílusos díszlete, valamint a jelmezek rusztikus kidolgozása erős énekesi és színészi teljesítménnyel párosul. Héja Domonkos biztos irányítása alatt Janáček izzó partitúráját a Magyar Állami Operaház Zenekara a színpadi történésekkel legnagyobb összhangban szólaltatja meg.”

Klaus Billand (*Der neue Merker*, Ausztria)

„*Az árnyék nélküli asszony* öt főszerepére kitűnő énekeseket kértek fel, Halász Péter pedig óriási dinamikával irányította a zenekart. Strauss erősen drámai zenéjéhez az egyes figurák árnyalt ábrázolásához és a zárójelentekhez üvegharmonikát és kínai gongokat is használt. Az atonálisnak tűnő zene ügyesen váltakozott a lírikus részekkel. Nem csoda, hogy az előadás végén a zenekar a színpadon állva fogadhatta a közönség frenetikus ünneplését.”

Harald Lacina (*Der Opernfreund*, Németország)

„Történelmi nap a budapesti Operaház életében: a Strauss-fesztivál keretében először mutatták be Magyarországon Strauss monumentális operáját, *Az árnyék nélküli asszonyt*. A bátor vállalkozást nem csak teljes, hanem dicsőséges siker koronázta. A fiatal karmester, Halász Péter az általa hegységnek nevezett művel bal eset nélkül, hatalmas bravúrral küzdött meg; az operairodalom legnehezebb partitúrájának minden finomsága látszólag könnyedén izzott fel keze alatt.”

Robert Quitta (*Der neue Merker*, Ausztria)

„*Az árnyék nélküli asszony* az egyik legnehezebben előadható opera, és csak néhány intézmény tud felnőni a feladathoz. Egy operatársulatnak szinte csak saját erőből mindezt megvalósítani inkább illúzió, mint valóság. Ennek ellenére mindez Budapesten sikerült. Léteznek még csodák.”

José Maria Irurzun (*Seen and Heard International*)

„*A rózsalovagban* Jun Märkl zseniálisan kaotikusnak tűnő második felvonást dirigált egészen az ezüst rózsá kimondhatatlanul kristálytisztá bemutatásáig. A Magyar Állami Operaház zenészei a figyelmes karmesteri pálca hatására ügyesen egyesítik tehetségüket, melynek eredménye kivételes minőségű kidolgozottság.”

Bertrand Bolognesi (*Anaclase*, Franciaország)

„A zenekar teljesítménye figyelemreméltó módon szolgáltatta az Arabella előadásának zenei alapját. Günter Neuhold biztos kézzel irányította a zenekart, és a straussi zene minden szépségét megmutatta anélkül, hogy a túl nagy hangerő elnyomta volna az énekeseket.”

Sieglinde Pfabigan (*Der neue Merker*, Ausztria)

„Kálmándi Mihály valóban kiváló Jochanaan, hangja lázba hozza a házat (a színfalakon túlról is), amelytől a nagyszerűen „nyálás” Jürgen Sachert Heródes szerepében a hideg is kirázza. Cser Krisztiánnak csak kis szerepe volt, de minden alkalommal lenyűgöző, mikor színpadra lép akár modern, akár régi darabban. Hangja a legnagyobb szépség instrumentuma, színpadijelenléte szintén folyamatosan erős.”

Roderic Dunnett (*The Arts Desk / Opera Now*, Egyesült Királyság)

„Ha létezik félelmetes mű, az *Elektra* az. Méltó bemutatásához nagy hangokra és egy megfontolt karmesteri pálca által irányított, tökéletesen precíz zenekarra van szükség. Hangban Ybl Miklós épülete nem szenved hiányt. Nem túlzás kijelenteni, hogy a Magyar Állami Operaház értékes torkok valódi rezervoárja.”

Bertrand Bolognesi (*Anaclase*, Franciaország)

„Minden próbát kiálló kitartással, ideális hangszínnel, az izmos mélységekbe beágyazott villámcsapásokkal felérő magasságokkal, nagyszerűen árnyalt művészettel és 300%-os színpadi jelenléttel Rálik Szilvia szenvedélyes Elektrát formál meg, akit a büszke közönség a végén méltán ünnepel.”

Bertrand Bolognesi (*Anaclase*, Franciaország)

„A Magyar Állami Operaház nem is választhatott volna jobb módot arra, hogy bizonyítsa, újra a legjobb formájában van, mint a Strauss 150. születésnapjára rendezett hat operából álló ünnepet. Tele ambícióval, Ókovács Szilveszter vezetése alatt Budapest megmutatja megújult erejét és hihetetlen felkészültségét minden területen.”

Roderic Dunnett (*The Arts Desk*, Egyesült Királyság)

„Kesselyák Gergellyel a karmesteri pódiumon a Magyar Állami Operaház újfent bebizonyította, hogy együttese Európa legjobb zenekarainak egyike. A végzet asszonyát, Toscát ezen az estén a világ színpadain New Yorktól Bécsig ismert Lukács Gyöngyi alakította nagy átéléssel.”

Harald Lacina (*Der Opernfreund*, Németország)

„Arnaud Bernard rendezésében látható napjaink talán egyik legjobb *Falstaffja*, az elképesztő sármmal és művészi kvalitásokkal rendelkező Alexandru Agachéval a címszerepben.”

Gyulara Sadykh-zade (*Vedomosti*, Oroszország)

„*A tenor* c. vígoperát Almási-Tóth András rendező és Rózsa István díszlettervező extravagáns színjátékként vitték színre olyan jelenetekkel, mint mikor például a Herceg és a jó polgárok színes alsóneműben virítanak, s közben bollywoodi tánc veszi őket körül. Mindezekért jó élmény volt látni Dohnányi művének feltámasztását.”

Rolf Fath (*Opera*, Egyesült Királyság)

„*A Lukrécia meggyalázása* végén elhangzó ‘Bravó!’ kiáltások egyaránt szóltak a nyolc szólistának, a zenekarnak és Hámori Máté karmesternek, aki csodálatosan érzékkel mutatta meg a zene kirobbanó erotikus töltetét. Igazi zenei és színházi élmény volt, de a műnek jót tett a Zeneakadémián előadott félig szcenírozott kiállítás. Így Brittent a maga letisztultságában élvezhettük.”

Dieter Topp (*Kulturforum Europa*, Németország)

„Georges Delnon rendezése mindkét verista egyfelvonásos opera, a *Paraszibecsület* és a *Bajazzók* egységes színpadképével egyfajta falusi vidéktanulmány; a feldarabolt, forgatható faházakkal és barakkokkal fekete háttér előtt lebilincselő élményt nyújtott egyrészt az egyszerű, de értelmes és nyomatékos rendezés, másrészt a magas zenei minőség által.”

Sebastian Barnstorf (*Das Opernglas*, Németország)

„A Magyar Állami Operaház *Vérmász* produkciója magával ragadott. Az énekesek kivétel nélkül a csúcson telkesítettek zeneileg és színészileg is.”

Prof. Anthony Ogun (*Opera Now*, Egyesült Királyság)

„Harangozó Gyula mesterműve, Delibes *Coppeliája* oly becsben áll, mintha koronaékszereket vennének elő és adnának át. Ismét egy este az Operaházban, amikor álom és valóság a tágas környezetben elkezdenek összeolvadni és a látogatók a mesterséges múlt sodrásába kerülnek, ahonnan soha többet nem akarnak felébredni.”

Dieter Topp (*Kulturforum Europa*, Németország)

„A gyerekek hihetetlenül érzékenyen reagálnak a színpadi összhang és az időzítés hibáira. A *Hófehérkével* a Magyar Nemzeti Balett fényesen kiállta ezt a nehéz próbát. A koreográfia inkább a családi élményt részesíti előnyben, mint az eredetiséget, ezért minden részlet jól kigondolt, finoman elhelyezve a díszletben, így a két és fél órás előadás még a gyerekek számára is izgalmas marad.”

Isabelle von Neumann-Cosel (*Der neue Merker*, Ausztria)

„*A víg özvegy* címszerepét alakító Shoko Nakamura különösen tetszett. Ez a csodálatos táncosnő hosszú lábaival, tökéletes piroettjeivel és egyensúlyával megvalósított önálló technikájával, valamint érzelemmel teli előadásával aratott sikert. Iurii Kekalo jó vágású, sármos gróf, aki táncteknikailag is mértéken felül teljesít. A balettkar humorral és lelkesedéssel táncol, a zenekar pedig Silló István vezényletével igencsak lendületesen játszik. Egy hevesen ujjongva ünnepelt repertoár előadás részese lehetett a látogató, amely megmutatta, milyen jó formában van a Solymosi Tamás vezette társulat. Budapest igencsak megér mostanában egy balett-utazást.”

Ira Werbowsky (*Der neue Merker*, Ausztria)

„Verdi *Requiemjének* előadásakor a zenekar és a kórus nagy ihletettséggel, hibátlanul teljesített, Pinchas Steinberg minden apró mozdulatára jól reagált. Az előadás szinte vallásos áhítatban telt, a közönség részéről egy pissenést sem lehetett hallani másfél órán át.”

Pierre Waline (*Journal Francophone de Budapest*)

„A Magyar Állami Operaház a világ egyik legproduktívabb operatársulatává növi ki magát népszerű előadásaival, megosztva produkcióit a központi fekvésű, gyönyörű neoreneszánsz színház és a modern Erkel Színház között.”

(*Opera Now*, Egyesült Királyság)